

KROKÍ (PODROBNA RISBA ZEMLJIŠČA) IN TERENSKA SKICA

KROKÍ

Kroki je risba zemljišča iz ptičje perspektive. Je natančna risba terena s točno orientiranostjo objektov. Kroki prikazuje stanje na terenu v času risanja in zato zajema tudi objekte, ki so na terenu le začasno (npr. avtomobile). S krokijem največkrat zajamemo zemljišča, velikosti od 20 do 200 m; izjemoma tudi več. Tudi merila krokija največkrat obsegajo merila od 1:100 do 1: 500. Pri risanju krokija uporabljamo enostavne topografske pripomočke (kompas, kotomer, ravnila in trikotnike ter metrski trak za odmerjanje razdalj). Na izdelek vedno označimo merila, ekvidistance, smer severa in naše stojišče. Kroki je natančna risba zemljišča in vsebuje tudi elemente pokrajine, ki s trenutnega stojišča niso vidni (npr. jasa v gozdičku, garaža za stanovanjskim objektom). Zato je načeloma potreben pogled z večih stojišč.

Potrebščine: kompas, vizir, kotomer, meter

Izdelava:

- ▶ kroki rišemo na odmerjeno bazo (krog, pravokotnik, premer od 20 m - 200 m) tako, da z vsake točke baze (pravokotna osnova) ali središča (krog) viziramo na najmarkantnejše točke v pokrajini
- ▶ s pomočjo vizirnih instrumentov določimo oddaljenost in relativno višino
- ▶ ostale podatke vrišemo na podlagi ugotovljenih in na risbo vnesenih točk

Postopek lahko tudi poenostavimo (milimetrski papir in kompas):

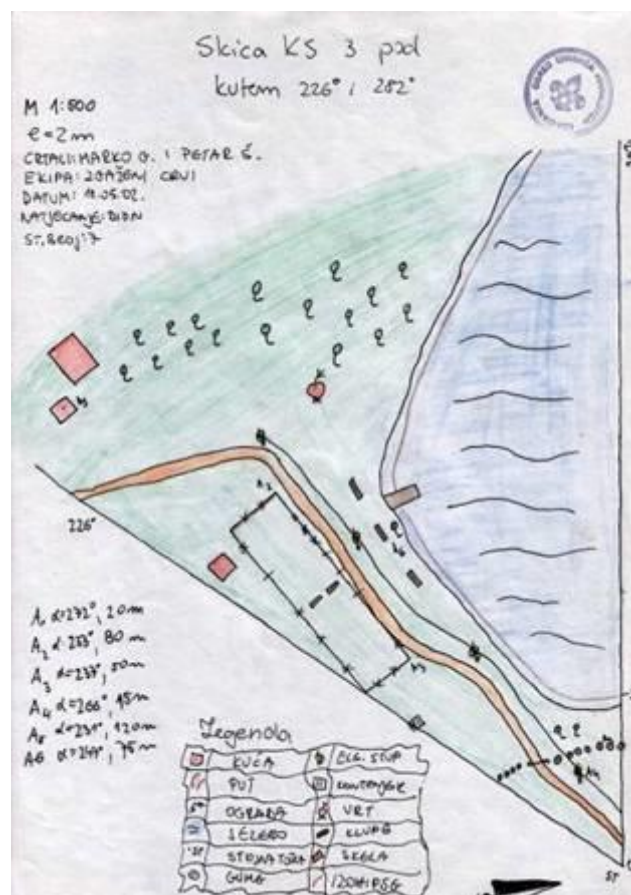
- ▶ izberemo izhodiščno stojišče (dobro vidna točka v središču krokiranega območja)
- ▶ na njem karto orientiramo proti severu; velikokrat na risbi označimo linijo severa, lahko tudi linije različnih azimutov (45° , 90° , 180° ipd).
- ▶ po poligonskem načinu (azimut objektov, razdalje merimo s koraki) vnašamo ostale markantne točke:
 - izberemo novo stojišče/objekt in določimo njegov azimut
 - razdaljo do novega stojišča izmerimo s parnimi koraki
 - pri objektu/na stojišču karto orientiramo proti severu in vnesemo v kroki ter postopek ponovimo
- ▶ poligonske točke naj bodo razmeščene med dvema znanima točkama, ali pa se sčasoma vrnemo na izhodiščno stojišče; tako sestavimo poligonsko mrežo.
- ▶ vse poligonske točke sproti kontroliramo s pomočjo kompasa
- ▶ v poligonsko mrežo vrišemo ostale detajle in izohipse (ocena)

SKICA

je v bistvu poenostavljen krokí. Medtem, ko skušamo pri krokiranju podrobno prikazati pokrajinske elemente v realnem času, prikažemo pri skiciranju osnovne značilnosti pokrajine in podrobneje pojav, ki nas zanima. Na skici je pokrajina predstavljena kot na fotografiji - ne vidimo npr. jase v gozdu, garaže za stanovanjskim objektom ipd.

Posebne oblike skic so panorame (vedute), kjer prikažemo pokrajino tako, kot jo vidimo (od strani, s točke stojišča).

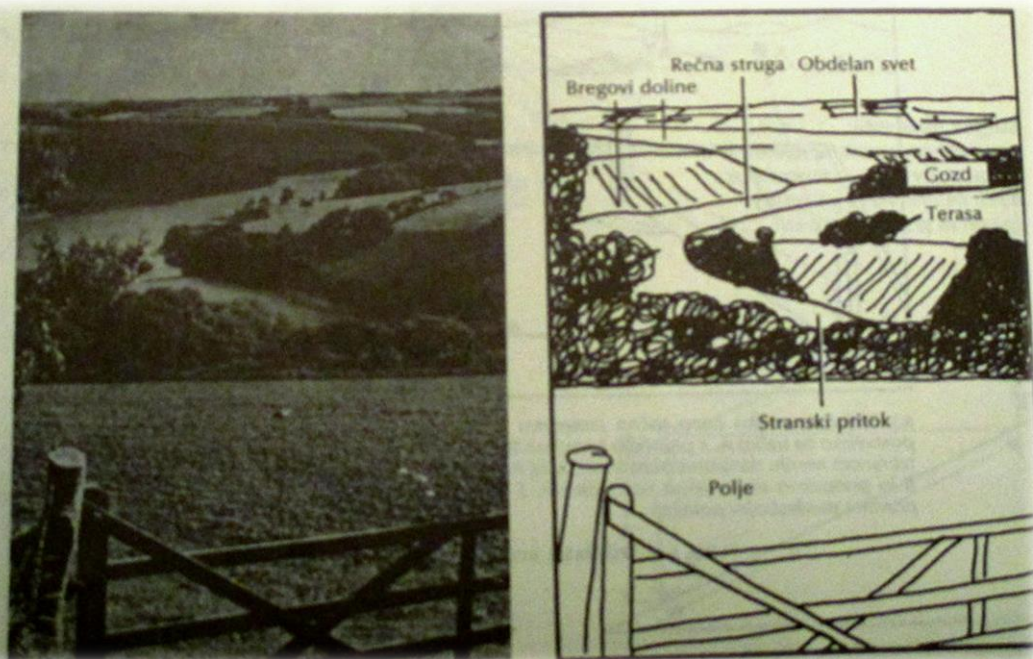
Smiselno je skicirati pokrajino na prosojni podlagi (stekleni plošči) ali razdalje prenašamo v razmerju, npr. s pomočjo svinčnika v iztegnjeni roki. Najprej si v mislih in na papirju načrtamo linijo obzorja in nanjo postavimo navpično os. Nato osnovne pokrajinske značilnosti in izpostavljene elemente v razmerjih "preslikamo" iz pokrajine na papir. Izrišemo najprej osnovne poteze pokrajine, nekakšne orientacijske točke, od katerih nato "odmerjamo" podrobnosti.

Topografija, povzeto na http://free-vu.t-com.hr/Kresimir-Plese/prakticni_rad.htm, 16. 9. 2017

Topografija, povzeto na http://free-vu.t-com.hr/Kresimir-Plese/prakticni_rad.htm, 16. 9. 2017

Panoramska fotografija in panoramska skica - veduta (Brinovec, 1989)